

Sygn. akt II AKa 412/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2016r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Jerzy Leder

Sędziowie: SA – Ewa Plawgo

SA – Hanna Wnękowska (spr.)

Protokolant: – sekr. sąd. Piotr Grodecki

przy udziale Prokuratora Gabrieli Marczyńskiej-Tomali

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2016 r.

sprawy A. D. s. M. i A. zd. B.

ur. (...) w O.

oskarżonego o przestępstwo z art. 156 § 1 pkt. 2 i § 3 k.k.

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego i prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie

z dnia 5 lipca 2016 r.

sygn. akt V K 56/15

I. zaskarżony wyrok uchyla i sprawę oskarżonego A. D. przekazuje Sądowi Okręgowemu Warszawa-Praga w Warszawie do ponownego rozpoznania;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. L. S. Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 738 zł (w tym 23% VAT) z tytułu obrony z urzędu przed Sądem Apelacyjnym.

UZASADNIENIE

Od wyroku Sądu Okręgowego W. P. w W. z dnia 5 lipca 2016 roku sygn. VK 56/15 skazującego oskarżonego A. D. apelację wniósł obrońca oskarżonego i prokurator.

Obrońca wniósł o zmianę wyroku przez uniewinnienie oskarżonego.

Prokurator wniósł o zmianę wyroku przez wymierzenie oskarżonemu kary 9 lat pozbawienia wolności.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Apelacja obrońcy oskarżonego jest częściowo zasadna. Wniosek zawarty w apelacji oraz apelacja prokuratora są przedwczesne.

Zasadny jest podniesiony w apelacji zarzut obrazy art. 442 § 3 k.p.k. Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu wyroku z 1.04.2015 r. wyraził jednoznaczny pogląd o konieczności bezpośredniego przesłuchania świadka A. W. z uwagi na

fakt, że jest to jedyny świadek przedmiotowego zajścia a jej zeznania pozostają w sprzeczności z innymi ujawnionymi, wskazanymi przez Sąd Apelacyjny, dowodami.

Zaniechanie przesłuchania tego świadka na rozprawie i oparcie ustaleń na zeznaniach złożonych w toku śledztwa uchybia zasadzie bezpośredniości obowiązującej w procesie karnym.

Zeznania A. W. nie mogą zostać uznane za dowód niebudzący wątpliwości, skoro nie tylko nie zostały potwierdzone pozostałymi dowodami ale z niektórymi z nich pozostają w sprzeczności. Dotyczy to zeznań J. S. oraz protokołu zewnętrznych oględzin zwłok i dokumentacji fotograficznej z których wynika, że nie stwierdzono na ubraniu pokrzywdzonego śladów krwi. Zwrócić należy także uwagę na opinię biegłej z zakresu medycyny sądowej M. B. w części dotyczącej ustalenia orientacyjnej godziny zgonu S. K. (k. 863 - 878), w szczególności na jej stwierdzenie, że pokrzywdzony mógł jeszcze żyć między godziną 5 a 7 rano co oznacza, że przedmiotowych obrażeń skutkujących zgonem mógł doznać po godz. 5. Z zeznań A. W. wynika zaś niespornie, że w tym czasie oskarżony nie przebywał już w towarzystwie S. K. - znacznie wcześniej świadek i oskarżony udali się spać nastawiając budzik na godz. 5, gdyż wybierali się na grzyby.

Nie można też tracić z pola widzenia okoliczności, że - wbrew stanowisku Sądu Okręgowego - A. W. mogła być zainteresowana w skierowaniu na oskarżonego podejrzenia spowodowania śmierci S. K.. Została ona bowiem zatrzymana jako osoba podejrzana o współudział w dokonaniu przedmiotowego czynu a obrona przed tym zarzutem z pewnością była dla niej tym istotniejsza, że była już karana za czyn z art. 148 § 1 k.k.

W tej sytuacji, przy uwzględnieniu, że A. W. jest jedynym świadkiem zajścia a oskarżony konsekwentnie zaprzecza jej zeznaniom - koniecznym jest bezpośrednio przesłuchanie tego świadka przez Sąd.

Jak podkreślił Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 1 kwietnia 2015 roku - priorytetowe znaczenie w procesie karnym ma poczynienie niewątpliwych ustaleń w przedmiocie winy oskarżonego, nie zaś szybkie i sprawne zakończenie postępowania przy jednoczesnym odsunięciu na dalszy plan podstawowych zasad i gwarancji procesowych.

Wskazane wyżej uchybienie spowodowało konieczność uchylecia wyroku i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

W tej sytuacji, uznając za przedwczesne odnoszenie się do pozostałych zarzutów podniesionych w apelacji obrońcy a także do apelacji prokuratora, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 436 k.p.k. ograniczył rozpoznanie wniesionych apelacji do uchybienia będącego powodem uchylecia wyroku.

Przy ponownym rozpoznaniu Sąd Okręgowy podejmie wszelkie możliwe działania, przewidziane w kodeksie postępowania karnego, zmierzające do bezpośredniego przesłuchania A. W.. Po jej przesłuchaniu Sąd Okręgowy dokona oceny całokształtu ujawnionych dowodów bacząc by nie przekraczała ona ram określonych w art. 7 k.p.k. Sąd Okręgowy rozważy celowość skorzystania z możliwości przewidzianej w art. 442 § 2 k.p.k. w odniesieniu do dowodów, które nie miały wpływu na uchylecie wyroku.

Z powyższych względów Sąd Apelacyjny orzekł jak w wyroku.